

СОНЕТ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА,
ПОЧЕТОК НА XX ВЕК, 34 ЛИСТА,
21 X 14.

(Своина на Архивот на СРМ)

Съчувството на Пръветатая Богородица

Пръветатая приснопамята Марии, Майката
на Исуса Христа, ние имаме честта да
кажеме за неа, че е била по-голема
и по-свободна от сите други жени, кои
не евреите мрзели Исуса Христа
св. токови страсти мрзи, кои
никог от нег не може да се
говори, а Плов и пръветатая
да до ни спаса от теснотата
на дове и до ни помогне, че и
търбови до тврими на Криво
име. Исуса Христос ние от
сега относат при малкеси, тие
казано: Возлюбени мои Сине
Ногато зорно аз, виех се
се, че бие пръветатая от
Плов и пръветатая ние
връзани с пръветатая
и ние ние ние ние ние
и ние ние ние ние ние

Помислите войници, като се
рудаха от Твоего Божественно
лице и тѣло, което бѣше покрито
от рани, отъ които рани течеше
Твоята прѣвиста кръв и се раз-
ливаше както по Твоего тѣло и
лице, така и по святницѣ
Твои кръстѣ, въ които бѣше като-
варенъ догъ носимъ и отъ колото
Те распная сѣтъ много крѣпиди
и поруганиид, а Ти вѣчно това
прѣтърпѣ отъ кротостъ и смиреннѣ.
Товага Исусъ Христосъ и казаа
„Майко моя, вѣчно това, което
си видѣла на сѣнь ще се сбуди
Твоятъ сѣнь е една прѣдсказанитъ
отъ „Моя Отецъ“, който е по не-
бето. Мой ще ~~те~~ остави да ме
турѣтъ и въ гробѣтъ; а за да
се уверѣтъ невѣрните евреи,
Мой ще ме възкрѣси въ трети
денъ и товага тѣи, които не съ-
бѣрвоаха въ Моето поученитъ,
ще побѣрвоаха и ще се покаятъ

и товага твоята сѣнь, дѣто тѣи
сѣга сърбалихъ ще се превѣрвоа
въ радостъ. Въ този словенъ дѣтъ,
както азъ ще възкрѣсна, ще
подарѣа на всиакитъ брѣгъци
въ менъ възкрѣсение и ще се
радвоаха всици земни същес-
тва, а тежко и горко по-
шлид, които не побѣрвоаха.

Съвъ на Прѣветоя Попорочидъ ~~както~~
Тѣло.

на Елеонската гора
Прѣветоя Попорочидъ прѣсѣдѣва
Маридъ, Майко моя на Спасителъ
нашего Исуса Христа, като съсѣдѣ
на Елеонската гора, съзубаа
кудени и строиченъ сѣвъ ~~и~~ ~~до~~
то се събудила треперала отъ
строга. Въ това вѣтѣ Исусъ
Христосъ доидѣа при нея ~~и~~ ~~както~~
както, ~~нагласно~~ и съ ~~сѣвъ~~ на
окаже, казаа: „Въсѣдѣа

Мое Гождо, сънувахъ че Плесъ
Плесъ те уловиха евреитъ
и свързавъ те замахаха на
Писловото езуилище Вигъвъ
свѣтоубни Мои Сине, че изъ
Божественното Ти глава мер-
еше кръвъ и твоего Божестве-
но тело се отаубни отъ мене,
както се отаубва кората отъ
дървото. — „ Наистина, прѣсвѣ-
таи Мои Моико, отъ Словарица
Исусъ Христовъ, ти което си
видѣла на сѣнь, ще се содрже и
за това, които капаме и носимъ
у себе си или го или мога
сѣнь въ лицѣта си и както по
пракити и прѣви водити на
Отца, мои ветнога ще бже
покривителствуватъ отъ Мое-
тъ Отецъ и отъ Мене.
Въ неговата кръвъ никога не мжъ
Могатъ да владѣтъ некаста
тѣ души.

Сѣнь на Превъ: Богородица
когато била въ Римскеса
Недолно дни сѣтъ ~~в~~ сѣтъ сѣнь
Света Богородица която била въ иуд-
ейския градъ Витлеботъ, сънувала
третия мога страшенъ сѣнь
и както дошѣлъ Исусъ Христовъ,
казала му: „ Възлюблено Мое
Гождо! сънувахъ че Плесъ въ-
рѣвъ ученикъ Петръ го разпна
въ Римъ, а Плесъ Плесъ разпна
въ иудейския градъ Цертанъ
Между двѣта разбойника, които
бѣше оуденъ отъ Пислата По-
нтийски Вигъвъ, любезний Сине,
че Божественното Ти лице е
наранено а въ кръвъ обертено.
На главата Ти бѣа турени
за поруганитъ вѣнѣръ отъ турѣ
Камо бѣше прикованъ на кръс-
та между двѣта разбойника
видѣла аще, че Плесъ не по-
милостивъ и прободеа сѣ не-

вато речта, отъ която и
еке кръв и вода. Погова селуце
то и миселта се покрива,
земата се силно потърпи, и
всичко и много здания се
разподаха, завсѣта азрѣвно
се раззри отъ едина до друг
и крои и стала колѣно по
мраченѣ по всѣната земѣ
отъ шес до деветъ часа. Духъ
още, че Иосифъ и Никодимъ
свои. Твоего прѣшито тѣло
отъ кръвта, обвѣди по въ
всѣта плочуанна и по ту
рица въ гробѣтѣ. Въ третия
денъ ИИИ воскресна и отиде
при братѣта по оца, които
то разруши, извади и
и ева и всичкии други мѣр
тва, които нѣмъ даде въкресе
ние. Поеат това ИИИ се въз
несе на небето, гдето отъ
на. Пубстотого отъ дѣноста
на на на Бога Оца.

Ибожема Иосифъ Никодимъ, които
такие твоятъ съвъ зор да по нѣмъ
взвучають си или да по нѣмъ
пестодитно у себе си, да по про
мата и да внимава въ Бога
повеления, душата му нѣмъ да
лори въ вѣчнаго оца, нѣмъ
нѣмъ оубави духове нѣмъ
да вѣдѣють въ нѣмъта му
и нѣмъ бже вѣчноа зѣмѣтѣ
отъ Афанасио Таврица, за да
не може да вѣдѣють нѣмъта
нѣмъ въ нѣмъта работѣ.
Сѣбѣта това нѣмъта
зѣмъ не може да му повѣрѣ
работата и разбѣи нѣмъта
да нѣмъ нѣмъ стѣмъ отъ нѣмъ.
И когато нѣмъта нѣмъта
нѣмъта твоятъ съвъ и по нѣмъта
и ако се помолѣ отъ ерѣже и
души на Бога Создателѣ и нѣмъ
нѣмъта нѣмъта нѣмъта
нѣмъта нѣмъта отъ нѣмъта
нѣмъта нѣмъта.

ще му ~~покаже~~ се твоятъ ма-
нствъ пътъ за спасение. И тѣзи
които прочитатъ твоятъ свѣ-
дѣтелъ день, ще се избавятъ
отъ вѣнцитъ мѣки и ще насѣ-
даатъ блаженния рая, който е
приготовенъ отъ създаването на
свѣта

Мѣките на грѣшниците

Тукъ ще опишемъ мѣките на
грѣшникитѣ, които е показвалъ
Архангелъ Михаилъ на Маликата
на Господа нашего Исуса Христа.
Архангелъ Михаилъ завелъ Прѣс-
вета Богородица на първата стро-
мѣна мѣка, но тя го попитала
по какъ прѣкъ колко сѣ мѣките ~~на~~ а
той и отговорилъ - „безъ четъ.
Извориха и адои и изведнѣжъ се
появиха безъ четъ мѣки и ма-
но въ това врѣме се чуахъ стра-
лни вѣкове, плачове, риданья

и риданья здани въ мѣка, сѣ
плачове за помощъ; никога не
не поддалахъ и отъ никого не поаха
ни-кой-малко помощъ. Покрѣва Прѣс-
вета Богородица попита: „какви сѣ
сѣ грѣховетѣ на тѣзи, що се мѣкатъ
така безжалостно тѣка?“

- „Тѣзи сѣ, Прѣсвѣта Богиня Малика,
загодичицѣ, които не повѣрваха въ Успѣ-
ннаго Сина Богиня и ще се мѣкатъ
во вѣки.“

Свѣта Богородица видѣла тѣмнота,
отъ гдѣто се чувала страшни вѣкове
отъ мѣки и тѣ попита: „а какви
какви грѣхове сѣ сторили, та се мѣ-
катъ въ тѣзи непроходимыя тѣм-
нота?“ - „Тѣ сѣ онѣзи грѣш-
ници, които не сѣ се божи отъ Бога
и сѣ правили непростими грѣхове
сѣ тѣлото си.“ Маликата Богородица
се обърна и погледна на друга стро-
ма и тамъ бѣше тѣмнота много по-
вече отъ първата, а тѣ каже се на
малко погледна на небото, погледна
отъ Сина Богиня и на свѣ-

... този час лъбнатата мъжнина
мълчността се върнала и стана
свѣтливо въ ада. Слова на Свѣта
Богородица въ много души,
които се изгуба и викаше за поспеш
и както и се намира, затова
и ли помити: „Който ете все
сърбяшици, о злоцастници, че
ви е докопала тужна да се мръс
те вътно?“ Три тези мръс
стоящи Ангели, които позеда въ
ода и казаха на архангелите: —
Золцо не отговорите, когато ви
така Богът Моисей. „Грѣши
лиците, когато рече името на
Богът Моисей, затова каза е
големъ глас и отговори:
„Грѣшната и Грѣблагословена
Богиня Моисей! Ане не сме
видели свѣтлина отъ него сме до
шли въ моя вътна мръс и
не можемъ да гледане на горѣ,
затова горимъ въ вѣченъ пла
мъ.“ Слова Моисейта

... и казва: — „Грѣшната и Грѣблагословена
Богиня Моисей! Ане не сме
видели свѣтлина отъ него сме до
шли въ моя вътна мръс и
не можемъ да гледане на горѣ,
затова горимъ въ вѣченъ пла
мъ.“ Слова Моисейта
и я забърза на Ноз, (мисля).

Пламя вьдѣ тѣ, че излазъ...
една рѣка съ пламенѣ, въ нѣмъ
стоеше много народа: мъже и
женѣ, едни до посяса а други до
шмѣ по-потоци въ кѣсѣ и тунѣ
беше великъ плакъ и ризанѣ.
Когато вьдѣ това Господието
Моѣно, тѣ помита Архангела
Михаила: „Койво е прѣрѣшилъ
тѣ, когато е въ оакѣнѣ до шмѣ
и оаговора: „Глѣ е оидѣ,
когато не е имало никакво погѣ
тако и въ нѣмъ целовѣцѣ и е
една говѣща мѣсо.“ — „А как
е едѣ говѣща мѣсо?“ — помита
Моѣното Господието. — „Звѣно
когато учора убѣтѣто въ утробѣ
тѣ е имало нѣкъ че одушило,
когато се роди, имало нѣкъ
оидѣ, когато нѣмѣветѣ е ру
— чео и че убѣлѣтѣ. Това се ка
зѣва че дѣтѣ говѣща мѣсо а за
тово тѣче се мѣчатъ въ
...“

Койво е? — „Глѣ е оидѣ, когато е
одушивѣло башино е и Моѣно
и за това тѣче се мѣчатъ без
крайно.“
На друга страна Св. Богородица
вьдѣ една жена, която бѣше обѣсѣна
за нѣмѣтѣ. — „Койво е нѣпрѣвила
тази жена?“ — помита тѣ. — „Глѣ
зи жена е тѣкаво прѣмѣлила, че
то нѣмѣте прѣше е нѣпрост
ими. Тѣ е прислуживѣла по гѣн
дѣте прозорѣи и велико, който
е гѣвала, обѣнѣла че нѣ дру
тѣ и за това тѣче се мѣчатъ въ
бѣни.“ — По-добро гѣ не е гѣ
родила да вьнѣдѣтѣ тѣкаво ст
рашна мѣка.“ „Глѣ, о Богородица
Моѣно, не е вьдѣла оидѣ тѣка
те и лѣтѣ мѣка.“ Погова
Архангелъ Михаилъ заведе Христ
овѣта Моѣно нѣмъ зѣпадна
страна да и покаже страдания
мѣка.
Помита Моѣното Господието вьдѣ
една нѣмѣта оидѣ облакѣ

когато работеше много говещи,
мъже и жени. Но тѣзи хора
не са зими и портие буюнъ остана
порт ина. — „Ами на тѣзи зоро-
ността ни какви нощи грѣхове,
Михаиле?“ — „Тѣ са били мързели-
ви и не са ходили неколко дена
или празнично въ църква, за то-
ва ще се мъчатъ вѣчно.“ — „Добро,
каза Св. Богородица, ами ако са
били болни и не са могли да от-
идатъ въ църква?“ — „Ако биде
болнавъ до толкова, казано Арахангел
Михаилъ, щото когато се запали ку-
рета му и не може да изобѣже, а по-
късно бидатъ други, само така въ говѣ-
нотѣ до биде опростенъ.“

Бесе въ сѣщата страна видѣ Май-
ната Господня оженни столове
на които бидатъ много говещи, мъже
и жени и тѣ потима Арахангел
Михаилъ: „Какви грѣхове са напра-
вили тии?“ — „Тѣ са, които са
идвали дѣлата на свѣцелии
църквата.“

за това ще се мъчатъ на този
столове.“ — На друга нѣшто Св.
Богородица видѣ едно грѣво, на
както имаше работили сѣби и на тѣ
грѣби бѣха оженни за свѣцелии
мъже и жени. Това капа видѣ
Св. Богородица отидѣ и се наидѣ
къ сѣбзи и потима Михаилъ:
„Ами тѣзи какви грѣхове са
сторили, та се мъчатъ толкова
неличностиво?“ — Тѣ са оиди, които
са чоробили братята си и свѣди-
тѣ си и за това ще се мъчатъ вѣчно
съ тии мъжи.

Собчати ми се тана да бѣе геловѣди-
тѣ и имати братена любовъ.“

Абичати и нѣматъ! Метно на часъ
зелоцостници, които отъ сврце и дучи
се стараетъ да придобѣтъ голѣмо
богатство и то отъ грѣхѣта на сиро-
шакитѣ и се неправда. Съ това не
праведно спечалено богатство нии
искаме да се покажеме горди и свѣ-
ти! Метно и горно на тии

правдою. Божия несправедливостъ,
защото тѣ още горватъ въ вѣнцѣ
огня. Господъ Милостивъ, Господъ
се обърна и погледна на друга
страна, адето видѣ, че имаше
много жени и мъже обсеани за
Израилъ и изъ устата имъ изи-
зидаше млатъна, тѣи црето тѣ
не помеха да кажатъ „Господи
помилуй“. Глава Милостивъ
Господня помилуй: Тѣзи какви грѣ-
шкови се поправили? - Тѣ се отъбра-
рѣшици, които не се се покаява-
ли на святиотъ икони, а се се при-
стиваха на тѣхъ, а нѣ за изрѣ-
ква нито се покаяваха.

Какво се правили тѣ въ изповѣданіи
свѣтѣ, сега тукъ имъ се отплаща
вѣчно. Ако бѣхъ правили добро,
цѣхъ да се радватъ вѣчно, но тѣ
обичали злото и за това ще се му-
чатъ тукъ вѣчно.“

Подиръ това Архангелъ Михаилъ
заведе Милостивъ Господня при ду-
шата, тѣ се мучатъ попове,

архимандрити, владѣци и пасти-
ри. Тукъ Тѣ видѣ, че имаше много
свѣщенници обсеани за Израилъ,
и отъ долу имъ горѣше силенъ
огнь. Тѣхните плачове и скръзаня
се сѣби доведоха до вѣно да се на-
жали, но тукъ никои не и съжа-
лева. Като видѣ това Св. Бого-
родица помилуй: „Тѣзи свѣще-
нници какво се сѣрбимил?“

- „Тѣ се тѣ попове, които не
се били достойни да бѣдатъ попове,
защото се осквернили службама
и много пѣти се излавали на
прѣстипѣ си Св. Пригоститѣ
тѣрохи се испуцали на земята
отъ нафора, за това тѣ се му-
чатъ вѣчно въ ода.“

Много попове имаше днесъ, които не се
способни да свѣщеннодействуватъ,
защото не се се състоили до
извѣнчатъ своята длъжностъ.

Тѣзи и корѣ на ония владѣци,
които се ли френомокали, тѣ се

гароду, а в ближних оных во вѣдѣ
вѣновъ. Псалъ Малинаго Господня
пошедоа на друца страна и ваетъ
единаго робѣвъ, че по фризѣе едина
полѣна земля, коидто вѣме кнуд
ама и инаше деветъ главы.

Двѣтъ и главы снучеа очитъ на
този робѣвъ, четирѣ вѣхъ въ ус-
мата му, а третѣ и четвѣ сн-
чѣхъ отъ шрдуитъ му. Псалъ
Св. Цародуца поиматъ Архангела
Михаила: „А на този злочестив-
никъ какви му е арѣветъ, та го
фризе твоя робѣна охотъ земля?“ — „Псалъ
робѣвъ е знаеа да чете и колото е
челъ на проститъ евангелието, толи
че е челъ съ шцетѣриб, както по
четрѣтъ протесанамитъ, а не го е
челъ твѣ както е написано. Свѣтъ
твѣ, тои е били невѣрчимъ, затова
тои и оидѣ, коидто му поберватъ,
ще се мрѣтъ съ тѣхъвизи мрѣки
во вѣнѣ вѣновъ и ще ги снучи тѣхъ
безъ милости.“

Малинаго Господня видѣ дѣто со 10
мрѣме съ оуе по-робѣни мрѣки едина
кнудамикъ и поиматъ: „Ами този
както е сѣрѣшимъ, че се мрѣки тѣхъ
много?“ — „И този е отъ твѣхъ и колото
мои е проиматъ Господствитъ кнуд-
ам, тѣхъвизи ли е криво, а не колото
съ писани отъ апостолитъ, евангели-
ститъ и св. отци. Псалъ е лѣсно
нарѣчатъ, за това ще се мрѣки вѣноа.

„Да отидеа, о Малино Господня,
да видимъ мрѣкѣ, дѣто се мрѣкѣ
братѣта на апостолитъ.“

Отидеа при оидѣ мрѣки и Малинаго
Господня видѣ много робѣки, че не
идеа червѣи и поиматъ тѣхъ тѣхъ:

„Ами тѣхъ както е сѣрѣшимъ
тои се мрѣкѣ мрѣки?“ — „Псалъ е
патриархитъ, коидто е се поимѣ както
апостолитъ, но не е проповѣдвали
тѣхъ иль е прѣписано въ законѣ,
а е мрѣкѣ да се угондѣтъ само на
себѣ си, наравноа е се сѣрѣшимъ
на землитъ, а не е се обидѣти

когато аз се обтурвам въ инокството,
но аз правиха основа, което не е ни
що въ свещените закони. За това
тв ще се мрътне вѣчно."

Поздрави това Малката Господин
визѣ на друго място много жели,
че ти джелеа червемъ и изразва
странини млове изъ устата ми и
винаго постовано: „помилуй ми
Мати Господи, защото ми тужъ
се мрътне най-завъ свѣтънаго дру
жи души.“ При твзи души Св.

Господица попита Архангела Ми
хаила: „Какви сѣ обстоятелства
твѣ нещастии жели, които се
мрътне тужа толкова страшно?"

„Тв сѣ попаднѣ, на които сѣ
умрѣли поповѣтѣ и тв пакъ сѣ се
оженили и за това аз се мрътне
тужа безкрайно.“ На друго място
визѣ Малката Господин много жели,
че ти джелеа червемъ и се мрътне вѣ
чно странини мръти отъ омиа, св
когато аз мрътне помагитѣ."

миа казва сѣ създателъ на вселенна
"Тв сѣ омиа, които сѣ ставали
наилучшими и не сѣ убавили кестно
наилучшими си чинъ, а сѣ го освер
нили сѣ блудство, когато сѣ били
на земелта и за това твѣ аз се
мрътне вѣчно."

На друго страни Свѣта Господица
визѣ една оженя рѣка, въ която
имаше челоубази, които се мрътне
въ този нечестивъ оженъ и попита:
"Какви грѣхове сѣ правели твзи,
тъ сѣ мрътне въ твзи оженя рѣка?"

"Тв сѣ омиа, които сѣ блудств
убавили и сѣ се несли неправедно
омиа, които не сѣ изпълнявали
Господна воля и заповѣди. Ума въ
твѣ и толкова, които не сѣ прѣне
убавили и спомогали на си рокоситѣ
и не сѣ поправили некой милостъ."
"Охъ! тежко и горко на васъ," казва
Св. Господица, "какъ ви е излязло
този лютюбенъ и мало врѣмеченъ
свѣтъ и за малко врѣме сѣ изгубили
ми"

Посетъ твою Молитвото Господиер възт
на друго мѣсто, че се мръсва на
судилцито и срдцито които корѣна
въ оубоу денъ и нощъ. Погова ми
просъ едѣи и назъи кои Младенци.
„~~А~~ А тиде каково е сарѣилно,
че се мръсва толкова ужасно?“
- „Тъ е срдцито и срдцето
итъ. Колото тѣ е била поземло
тои не е срдцито и срдцето и
е била неимлостава и въ зломъ
стницито сиротаси.“ - Пешно и
перво на такава не справедлива
срдци, които е срдци сиротаси
тѣ несправедливо и срдцето
защото тѣ ще бждатъ мръсви
въ вѣки.

Братя Кристияни! чуате ли
всички които прочетоате моя Божие
ствена книга, разумеате какви мръ
ни ще приематъ грѣшникитѣ, за това
мене сега се оставете отъ вашитѣ зѣ
мѣта, които ще ви поубѣдятъ душите

защото само Христосъ е истинно мръсви
статъ си уста: „Помнете си и как
ва бждете.“ Както четете и слуша
те всичко писано въ моя Божие
на книга, гледайте не само въ ушите
ви да впадне, но и въ срдцето ва да
сѣ вкорени, за да принесете добръ
плодъ. Ахъ колко е любва! Защо
да не ходите братя, и да не стоите
въ църковъ да слушате Божие
затова? Не е ли доволно да работ
имъ шестъ дни за свѣтото вѣнч
нѣщи; защо да работимъ и въ този не
блемъ денъ, който е освѣтенъ отъ
Богомъ, и защо да укорѣваме този св
ѣтъ денъ? Пешно и горно на човека
человѣка, който не почита и не пра
знува неубогия денъ! Но да знаатъ,
Братя, че каквато работа ете изра
ботили въ този свѣтъ денъ, тѣ е
проклета отъ Христови Богомъ.
За това свѣтъ ете даръни, макаръ
къ колкото нужно работи и да имате
въ този денъ, трябва да оставите

и да отиваме въ църква всички не-
убелди и на свещенитъ празници, и
като е отъцата на Бога да го отча-
ваме. Пожене нми колко събота,
тѣлото и труда прѣтърпяваме
да да придобитъ свѣтованитъ и
милли пѣни, а нур ли придобитъ
този часъ здравене великитъ тру-
дове и събота. Анали като не помина-
ваме нмичъ за думитъ си и
не се потрудишь, колъ ли нур нас-
лѣдствъ вѣчнаго животъ?..
А като отидемъ въ църквата, нрѣд-
во въ страхъ Божи да стоимъ като
нрѣдъ нѣкой царъ, защото като
нмиче страхъ и вѣра, тогава уа-
вола неможе да поведе зло стѣне на
полюта нмичъ; ако ли само въ
дзинъ се молимъ, а динъ на нас
или на друга страна, тогава нмича
затлота неможесть прие отъ Бога,
но въ чистотѣ съраце да се молимъ
Богу за прѣветъ си, нур провнмъ
нашаго рѣше, то дано се избавимъ

13
величю отъ вѣчнаго нуръ, а
сподобитъ съ омиа безнрѣнни радостн
на свѣтлмѣтъ и всевъ ради въ
Христе Богу навѣно. Помято да
сѣде слава во вѣки. Аминъ.

Поманъ падна отъ небето
Посланиа на Госода нмиче Исуса Христа
Вознзъ за великото и страшно тѣлнство носто
стои на вѣдннхъ градъ Иерусалимъ въ своенн
храмъ

Чуайте, благословенн христични, Мосла
и колѣтъ, сиромачъ и богачъ! Поманъ
падна отъ небето. Подъ поманъ стѣне
Мосла; но нмича не можеме да го по-
нати и поитѣти. Могава нелова нрѣ-
сващенство Иерусалимскнн патрнар-
хъ Иованнскнн събра всички христичн
направиха молба нвнъ Богу три дни
и три нолур колена нрѣнннн и въ свѣ-
ног очитъ, а, като се молѣха на вел-
икого Богу, нур се главъ отъ небето,
като назваше: Прѣветъ нрѣннн

написа и вжеле написанието Божие-
ствено слово. Итогава патриархата
прѣобърна каменитъ и камѣри написа-
ни тѣзи думи, които казваха така:

„ На омиа които съ побървоили въ
свѣтото мѣсто и не и станаха христ-
ианци, проваждамъ това мое посланието
и имъ казвамъ, че азъ оставихъ Моето
ѣвангелие и написанието на Мойта цър-
ква да ви поучаватъ денъ и нощъ, а
варданието Моето заповѣди а вѣтъ имъ
помъжидате. Итогата нещете да имъ
пожидате, то азъ ще си отворя очи
ето отъ васъ и немо да ви свѣтава,
догдѣто не се покаете.

„ Вижте и мислете челоубази, Мо-
ици и поитни, че омиа вие за вжеле
останете тѣзи - да не варданието свѣ-
тото Кресто и да не ѣ почитате,
въ което възкреснахъ, то азъ ще
отворя небесамо, ще пуснамо нрѣ-
во и оръе да вѣ икорѣтъ намо.

„ О, омади! Не мислете вѣдѣ, че
въ мой Моа св Кресто възкреснахъ

първо-свѣдѣнието. Азъ казвамъ въ 17
мислите ли вѣдѣ, че азъ казвамъ
отъ оново пролето мѣсто на мѣ-
ната, гдѣто моа вѣнове бѣха
затворени и аи за вѣдоахъ въ райа?
Не подарихъ ли азъ райа на неа и на
васъ до се райата вѣно заедно съ
Мене? А вие омади, безъ да пом-
ислите за душата си, помъжидате
те мой свѣтъ денъ съ мѣрението
си гдѣто! Сислите се вѣдѣ и това,
че аще за мѣсто **небѣто** да не вали
вече джѣдъ на земята, ни-то по-
дѣве и което побѣте да не мѣнете.
Ще се покаже нрѣво вѣдѣ съ мѣво и
рѣсѣдението (небо и земята преидеть и моа
не Мой не преидеть). Азъ ви проваждамъ
знакове намо: зми и сѣбѣ, сѣмѣници,
вѣтрове, свѣтѣвилци страници и смѣ-
рѣти, гдѣна страници; а вие които стѣ
живи нечувствителни и не се пока-
дате, ни мѣ нрѣво отавѣрляете отъ
васъ за вѣславоето си върае и да ост-
авите зми си гдѣто.

11. Моля се, да се върне в душата
всичко, което е отложено в душата
и работи. Тези души, които
те Моля божествените повеления,
Евангелието и поръчанието на Моля
св. църкви. Аз благослових земята
да ви даде жито, вино, масло и всичко
благое, с което се наситяте и добри
се поминувате, а вие всички не по-
казвате не благодарни, като евреите.

Жалю ми е за вас, както вие при-
ходите зли работи и беззакония.

11. Поискаха да ви погубят, но Моля
превота, прегледа Моля и все-
честият светий много се молиха за вас
и аз се удивиох. Отъ Моля
твоят на пръчката на Ма Моля
и на свята отосама, пророци,
иджеци, пръчководни и праведни,
спомнах се и вие оставиха да се
покаже. Помислете ли вие какво добре
сторихте на мъртвото Ми? Сиромаси,
сиромаси, вдовици и деца много въз-
растали, които видяха отъ подароци
често тръгнаха, като пътува пръчководни

за да ви съхраняват, да ви
така работят. Не видяха да ги
победят, които не могат да
се издигнат отъ законите.

11. Аз вие дадох първо в евангелието
и евангелието, но които дадох
да вързват и развързват. Като
вие изтъкватите каквото заръча-
те, които пък те изтъкват онова,
което и аз заръчах. Вие
сте тържали в един път, които
рано или късно ще ви заведе в вена
пропаст. Аз вие дадох светия
закон чрез пророка Моисей на Си-
найска гора. Като погледна, аз дадох
на земята и се въздигнах отъ свѣ-
тата Моля Моля, пръчководи
Мария и в това изпълних втани
Завтъ, като вие оставиха Моето Еван-
гелие, което е новия Завтъ. Като да
сториха за челоуцеския родъ, а
всичко забравихте и в пропитите си
да не помислите Моето Евангелие и
Моля лютите страдания, които аз

прѣдъстоителю, азъ же подобно мѣсто
за вашия молитвы и спасеніе; оузе
прѣдъстоителю мѣсто и бжеице; зара-
ди васъ бже обѣщанъ въ червено дѣ-
ло, подобно ми обѣщанъ за поруганъ.
Все заради васъ и вошемо спасеніе
дѣржаахъ прѣдъстоителю въ рѣшѣнъ си
отъ толкова голѣби поруганъ и
униженіе и Ме зарочаа „*Мѣсто
еврейски царь*“.

За васъ азъ уздржаахъ крѣстѣтъ на
плѣчѣтъ си и се повѣстѣноахъ на подоб-
ото мѣсто; за васъ свѣршила животѣ
тъ си на крѣстѣтъ съ толкова рѣши,
както проливая прѣсвѣтотѣ си крѣвѣ
за да омиа вашиятѣ грѣхѣ и да ви
подарѣахъ небесното си царство, отъ
сѣбѣтъ бже изгонени за прѣдъстоителю
нлесто на прѣдъстоителю Адама.

За васъ носила търженіа въ нелѣдъ,
защото искахъ да ви *всѣгда* и да ви
направѣахъ послѣдѣнници на Царствѣтъ
си. За васъ се прободи свѣтотѣ Ми
крѣвѣтъ оузе, *когато* *когато* *когато*
исхоа прѣдъ мѣсто, *когато* *когато* *когато*

16
показала, че *когато* *когато* *когато*
и крѣвѣтъ ми е свѣтотѣ *когато*
ме и че безъ мѣсти убо тайнствѣ
никои не мже бжее достоемъ да види
небесното царство на Мой Отецъ.
Видѣ за въздаданіе на Божественни-
тъ Ми Благодѣтелиахъ унижѣнъ
вѣте и понижавате крѣстѣтъ
Моитѣ страдалиа.

„Видѣахъ челоуѣци и смислете
се отъ черноволитѣ Ми и нлиа, че
свѣтотѣ Мѣубла, подобно понижав-
отѣ съ кеприлични вѣтелиа дѣла,
именно въ този свѣтъ дѣла мже
стане Моето второ пришествіе
и голова мже въздадѣ на свѣтѣ
споредъ дѣла мже, които мои
е направилъ прѣдъ животѣ си.
А отъзи, които съ дѣржаали Мои-
тъ заповѣди и съ извѣршили мѣ-
бленіето Ми, мже свѣтѣтъ като
силнцето, когато гудѣтъ отъзи бже
еъ мже: „*Догдетѣ* *Благословеніи*
при *мой* *Отецъ* *и* *посѣдѣте* *при-*
шественото *за* *васъ* *царство* *оузе* *отъ*“

свѣдѣніето на свѣтот. А урбани-
тѣ ще судатъ разпремераното Ми
изрѣчение: „Идете вие отъ Мене
прокѣтѣти въ вѣчния огънь, които
е приютвенъ за дявола и за мелов-
итѣ ангели; идете въ страшно-
та мѣстности, въ неугасимия
огънь, заедно съ вашия болзор-дѣв-
ола, но колото сте изгубили
прѣсъ живота си! Малките се отъ
Мене прѣстѣпници, клетвопрестѣ-
пници, които, за да спечелятъ
малко или нѣкъ побудени отъ
страсть, сте се клеби беззаконно
въ Моего иже и Моего свѣто
въ вѣчелме и сте отстранявали
близкостта си съ вашия лъжливи
свидѣтелство, съ лукавството си, съ
своего неправедно вземане отъ сафо-
маситъ, видѣ сте запустели много
дъци, много малки, много вдови-
ци и дѣца сте расположили.
Идете за да си изгорите нечеситѣ
отъ сте върго въ нечеситѣ вѣчнѣ

17
олачъ заедно съ ~~дѣволицѣ~~
сагубили“.

„Идете противници, които не
потрудяте да Ми благоугодите,
идѣто ви направилъ и ви догосав
земнитѣ си добрини да се родватъ,
но се потрудяте да угодите на
вашия отецъ-дѣвола. Идете не-
малодарни и нечеситѣ, които за
Богом не прѣклоняте сърцата си,
вѣрвате Го и изповѣдате, но само
отъ уста, а четридесетимилцата
не държите, но разбѣжавате въ тѣ
дни на месо и риба. Така сраго
петъцитѣ и срѣдитѣ невардиче,
а разбѣжаватъ на месо и риба и
всичко друго идете, каквото ви научи
ди дѣвола, **Всѣмо** да му угодите“.

„Не мислете ли вий, о челоубчи-
че въ свѣтотъ срѣда се прѣдогохъ въ
Иудейскитѣ рѣцѣ за вашето спасе-
ние, а въ свѣтния Петъкъ свърши
въ живота си на кръстѣтъ, като
продѣл прѣвѣтъ си да ви даде отъ
крѣвотѣ, да ви подаря царството

... вода се разтпава;
но вий разръбавайте и ядете въ
Петъвъ месо и риба, както не втр
ници, а не както аристиеци.
Научете се отъ църковниятъ Ми
нни, че въ даятъ Петъвъ се ра
зтпава, което великия свѣтъ знае
За твореніята, и Създателътъ
потретея слънцето и се потвр
си и попрачи земята; гробове
тъ се отвориша, мъртваитъ стана
ха отъ своитъ гробове, както Ме си
тътъ за Глоу и Спасителъ на вси
свѣтъ, а вий Ме не позна
ете; но Ме отавърлихте!

„Смилете си и това, че ще
отвори небеснитъ врати до нун
тъ в рбела вода (на 10 февруари),
нвъ (на 3 Априли) нрвъ и олава
а ви изори, както воевъ нъи и
лозата, и нивата и трѣвнитъ.
Най-послъ ще хвърли зѣтрое
кримоти и неспарни да ви
издадатъ, раздериатъ и до вий

на гробовитъ: „...
да вѣземъ нѣтъ живи, защото не
можемъ до тврнитъ лѣвѣтъ
ноу Вездържителю Глоу“. Ще ви
проводя мрѣтъ, свѣтна вилу, грѣ
мъ и трѣсеніе до вийнате:

„Помисли ноевъ Господи, помис
ли ноевъ“. А Азъ нѣтъ да ви
сѣнама нѣмакъ. Темно на васъ!
Но въ ще отоварете въ този
страшенъ и разтреперенъ денъ
на ерѣтъ който ще се прѣтст
ави прѣтъ воевъ? Въ този стра
шенъ за воевъ часъ ще потретея
недѣто, ще се разтпава земята,
а на воевъ ще ви се прѣтѣнатъ
очитъ и не ще можите до Ме
видите нѣмога. Темно и корно
на очия, които служатъ ноевъ воевъ
и правятъ очова, което ли тои
поучава.

„Видете ли какво канозание ви
тата, о телѣтъ, ноу страшенъ
ертъ?!..... За това, стѣрайте

и, поимото е, да отбавите
отъ сръдвѣтъ, отъ гордостѣто, отъ
завистѣто, отъ лъжавството и болу-
жеството и да не се крацете едни въ
други. Ако великитѣ тѣхъ прѣс-
тѣпленія не оставите, тогава
вѣи ще видите поимѣ строимъ
знаковѣ и ще треперете отъ
моѣ лѣвъ; тогава отъ моѣ лѣвъ
ще се разтрепече небото, ще се
потърси земята; слънцето ще
уласне, мѣсечътъ и звѣздитѣ
ще паднатъ, морето ще се увол-
рѣнитъ и ще спрѣтъ, плащеници-
тъ ще прѣсражатъ; а вѣи ще
треперете, които лѣствѣтъ по
гората и никога не ще имате
пожива. Тенно и горно поимѣ
които унитавотъ. Моето имѣ съ-
воленуи си дзимвъ, като поимѣ
нѣвоитъ кръстѣтъ! Тогова вѣи
ще видите кръстѣтъ на стро-
имѣ едѣ, като ще въ нестѣни-
тъ аблази се сѣвои; а ви ще

треперете отъ сѣвои! Тогова
вече ще ви побѣде оимѣта рѣвои,
лѣвои ще бѣде голѣтъ мѣвъ и
скърцанне съ зѣви.

.. Тенно поимѣ евищеници,
които не проповѣдватъ вѣстои
незѣлѣ евангелското слово.
Тогова евищеници ще дава-
тъ отговоръ на строимѣ едѣ
прѣдъ Мене за стадо то си!

Тенно и горно поимѣ, които
не се обличатъ и се мразѣтъ
едни други, като всопраитъ
платата на работнициитѣ, и
които даватъ прѣри съ сѣвои
лѣва. Тенно и горно поимѣ, кои-
то осудѣтъ евищенициитѣ,
изповѣденициитѣ и колугеритѣ,
и всички оимѣ, които служатъ
въ църкѣвои, голѣто, които осудѣ-
ватъ тѣхъ, осудѣтъ само

Того поимѣ ме проводилъ и из-
говилъ. Горно поимѣ богатѣ,
които съ неправои сѣ прѣвзѣли
или и прѣвзѣли сѣвои

но от това се обоготвили! Поне
же но оние които не ходятъ въ
мъриби; и но оние, които ходятъ,
а не слушатъ свѣтлата глго-
вои съ внимание, но си приказв-
атъ единъ друмица. Поне и гър-
ко но ози свѣщенникъ, които вли-
за недостоевъ но литургията пла-
нъкъ е тионъ, или се е скаралъ съ
нѣкого и за това тои ще отгов-
орилъ прѣтъ стралиица сдѣвъ!

„Благословъ е ози человекъ, които
прочита това Мое свѣтло послан-
ие съ колбто внимание и слуша
добро муто е негово въ него. Бла-
гословъ е ози, които слуша свѣдѣ-
си и които се мъжи да прави
добро но всѣмъ: на сиромашъ, но
болель но осирѣвелъ и но заподневъ.
Благослови е оние болуци и малки
които поучаватъ дѣцата си въ
Божии законъ, които приобтава-
тъ да ги даватъ да се учатъ да
четътъ и пишеть за да могатъ

20
да научатъ божии законъ
да се правятъ. Много добро ще
бже да оставятъ то на дѣцата
си разумно учение отъ Божието
колбто Благословие, защото спор-
едъ това Благословие, дѣцата
ми въ поелъ смъртъта ми ще
погнатъ да се направятъ, Благословъ
и да ходятъ по сдѣбе за него.

Но разумни и учении смъ
не му трѣба Благословие, а ако
му остане отъ баща му, тои
ще го изгуби тѣжко скоро, за му-
то ще поже да прави лоши и
неприлични работи.

„Ето оне негово ще ви каже
за това Мое свѣтло послание.
Никой да не мисли, че то е напи-
сано отъ человекеско рѣко, а е
написано отъ небесни Мое От-
цъ. Като человекъ благослови
за това Мое свѣтло послание
и да каже че то е написано
човекеско рѣко, да бже прѣдъ
тои и думата му да е въ

Иуда и Исак и за писани дѣвола на
Содомъ и Гоморъ. Свѣтъ твои, мои
да се мѣли въ приготвеннаго за
дѣвола и за неговантъ герни
онелли - вѣченъ отъкъ. Названъ оу
и твои, те, които не приематъ
твои Мою свѣто послание отъ
вѣчното си сърце и души, да
бѣдѣтъ наследници на адскія не-
челни въкъ, защото не вѣрватъ
въ посланието на Пророцѣтъ на
небето и на земли, а казватъ,
че не е написано отъ Мою Отецъ
... Да бѣде благословенъ оузи хрис-
тианскъ отъ Мою Отецъ, които
приведе съ устрѣже Мою послание
и да го прочитатъ всѣмъ денъ и нощи
си. Ано мой много братове, колкото
кошмѣтъ на мѣвотѣ си и листове
тъ по перотѣ, то всѣкѣтъ се
опроизводитъ и Богъ иже благослови
даватъ му, и дѣлаютъ му, и велич-
нитъ му благодѣла. Названъ
оу и твои, те, които накраи

маднитъ, ~~акоже~~ ~~когато~~ ~~приведенъ~~
странинитъ и даватъ си, то Богъ
иже го благослови които е благословенъ
Аврама, Исака и Иакова. Названъ
и твои: тежко на оузи родителли,
които не поучаватъ чада си и не
аи подждаватъ да ходятъ въ свѣтѣта
устрѣже, по-добре би било за тѣхъ
да не аи раждатъ, защото тѣ иже
отговорятъ нѣтъ същиятъ нест-
рашнѣи съкъ.

„Брѣшнѣи азъ и недостоемъ на
Христѣ патриархъ Коанкии.
Мою ви, любезни мои чада, ча
имате добротѣ и миръ отъ Бога
и Отца, Господѣ нашело Исуса
Христѣ и ви даватъ благословенъ
мою всѣмъ свѣщенникѣ, на
които азъ изтълчухъ твои свѣто
послание и го проводихъ по свѣтѣта
Мою ви приемете го съ вѣдно у-
стрѣже. Благословенъ е оузи твои,
които го има въ нрцѣта си, неиму
много нѣтъ да маже слугѣ нѣтъ
зело: които въ нрцѣта си, ама

на столата му, като дѣвола ще
поне ще докаже него и неговите пѣту.
На таявѣ гобѣ и Тавъ ще му
отрости прѣдвѣтъ въ вѣчното цар-
ство и ще се присене въ царството
си да се наслаждава въ рай съ вѣчно
и неизказана радостъ; въ слобана
Отца и Сина и Свѣтло Духа,
нико и присено и во вѣни вѣновѣтны.

На сватото послание краи,
Все що дума и щина е знаи,
И слава вишнему воздай.

Тая ишла е явена отъ Арамаелъ
Михаела и е напѣрена въ Маслинна
та гора. Та ил разнава думитъ,
които съ казани отъ Исуса Христа.
Той ил заповѣда да вѣрвате въ тая
ишла и въ великнати Божественна
сила: заповѣда ил да не работитъ
въ свѣ Недѣля, която самъ Тавъ е
освѣтливъ, (защото, който рабо-
та въ недѣленъ денъ, той раста-
два бопри нѣтъ Христа).

Ето какво казва самъ Тавъ: 22
,, Шестъ дни работи, а въ седм
идеотъ, които се наричатъ Недѣля,
починали отъ твоите работи.
Защото този денъ е освѣтленъ отъ
Тавъ и въ него иле трѣба да прав-
имъ добри работи). А ако ил не
вѣрвате, казва Тавъ, по Мадта за-
повѣда, то азъ ще ви накажа съ
главъ, съ болести, съ страшни
смѣртъ и тавовище се булне
царъ на царя, езикъ на езика и
ще помече отъ вавъ нрѣвъ като
рѣка. Тавовище направя за да сѣмфа
гордостъта ви и да познате, че ил-
амъ нѣтъ наръ вавъ. Заповѣда
ви нрѣвъ моитъ а постоя и св.
Отца да почитъ. Въ нрѣва, а вавъ
и нрѣва не се покоряте; но
азъ съмъ пакъ милоставъ. Пакъ ви
заповѣда да не работите отъ
срѣдотъ вечеръ до въ Недѣля вечеръ и
да не правите ловежни. Който
се старая да чѣтъ мислитъ да

за поучение въ зорство и въ добръ
нравъ, учимъ да погрѣшамъ и да
вѣдѣемъ и да ни отбръщатъ оное
когда по лошии нравъ, както е
казано въ Апостолѣ Павле: „Брѣмѣ
оно некой отъ васъ се училъ отъ
истиннаго нравъ и аки некой отъ
васъ го оправдъ въ добрии, тогава
той издѣва едно думо отъ смѣр-
тъ и колкото грѣхове мои проу-
аватъ ми се“. (Посл. Павлово
гл. 5 ст. 20).

Тази книга която се нарича
„Повеление на Господъ нашего
Исуса Христа“, ни учи да не
правимъ зло. Тои грѣше не е ни
учи да не забиваеме и да не ни
се ревно чуждото и чужде, да ни
смиловаеме за сиромашитъ и ко-
лкото можемъ да имъ помогаме
въ тѣхната бедность. Тази кни-
ка е, както казахме, написана
отъ само Гора, защото
така съдържана е думи думи

и поручавана е на сръбски
въ свѣтото Евангелие. За това,
който ще е чете или слуша,
той най-напредъ трѣбва да се
прѣдстави и тогава да е прочете
и разгледа съ голѣмо вниманіе.
Това е думено на първосвещени-
ка триаха Кошкинъ, който е
бѣше проводилъ на брато си
Браце Иване да му бже на
помощь противъ забвѣннати
Това съдържана въ себе си такава ста-
ла думо който е прочете и
испъни написаниа въ не е за-
повѣди, ще приеме отпущеніе
на величїи е грѣхове. Който
не е непразна и е носи у себе
си, ще може леко да роди.
Така е думо, който е носи у себе си
ще имо голѣмо и много отъ
Гора и отъ величїи е дора.

Разговоръ

Грѣшника съ св. Богородицею
Грѣшника. Не вѣсто не вѣстнаго, небеснаго
црквице Спаси мѣ Божнаго, матери Божей
Св. Богородице. Извѣсно бо спасеніи ^{Владичице},
аще понаемисѣ. Аще же не, во мучу
вѣчную осудимисѣ.

Грѣшника. Веси убо, Владичице, елика
мѣ почиталъ. Любовию и вѣрую прииму
убо тѣ хвалю.

Св. Богородице. Не сомневайся тѣмъ ко вѣ-
ннѣ къ спасенію. Грѣзь дѣла добрихъ
съ любовію ко уврачеванію.

Грѣшника. Помилуй мѣ, зову тѣбе по-
величій милости, Великой Матри,
суть Сила твоего благоути.

Св. Богородице. Ищеди тѣ дѣла невѣ-
зможна и неудобна. Милосердіе и
правда у Бога единавѣсна.

Грѣшника. Хотѣхъ убо многюди Божо-
матри навѣстисѣ; но миръ сей прѣвѣст-
никъ творить мѣ Божне ласкатисѣ.

Св. Богородице. Хотѣи прѣвѣстисѣ къ

добротѣмъ обратисѣ. ²⁴ ~~Добротѣмъ~~ ~~не вѣ-~~
сное нуждою возмущаетисѣ.

Грѣшника. Помилуй мѣ Дѣво, на тѣ
едино уповаю. Но позъ бо тѣ отъ утрати
матерней знаю.

Св. Богородице. Добра убо естѣ ~~названіе~~
и спасеть душу твою. Но и дѣла
приложни елико потребуютъ окаяю.

Грѣшника. Удоби мѣ охотъ вѣчною,
прѣвѣстисѣ матери, елика пощелю
испросити у Бога Могуща тѣ.

Св. Богородице. Не сомневайся окаяни-
се много-словенъ, въ грѣшнику не сполу
спешити съ благословеніемъ.

Грѣшника. Ни дѣвите, Господъ и Божий
спасе за благоути, и мене сполу Дѣвице
за великою милостю.

Св. Богородице. Возбуди сѣя и вѣржи сѣя
отъ золь и беззаконнии, отвращени сѣя
же плотскіа и мирскіа вожделеніа.

Грѣшника. Веса моя грѣхи и беззаконнои
прѣзри. Мати, Сила бо твои тѣбе
ради не лишитъ мѣ благоути.

Св. Богородице. Многотроубо обаче

Грбшникъ оубъ ^{иже} Гозъ покаяние
ни единаго не приемлееть.

Грбшникъ. Оубъ, слезъ моихъ не прѣмъ
огня, Дѣво Владичице, наощи се
раба не отрини Богородице.

Св. Богородице. Мое бо приемлею ус-
лишвиши твоего молитву, воимъ
да не пани врагу подемъ воимъ.

Грбшникъ. Благодарю и величия
твоего исповѣданю; благодарю, хвалю,
славлю и Дѣвои величаю.

Св. Богородице. Стои и слави Глоа и
творца спасающаго; проповѣдуй,
величии, хвали приемлеющаго тѣ.

Грбшникъ. Гласи благодарю и тебе
Дѣвице возмощю смиреннии и
ублики, о, Владичице!

Св. Богородице къмо Христа. Благодарю
тебѣ вси возмощю тѣбѣ любви Сине
мои, приемлеи наощи се и про-
щали, о Гоме, мой.

Грбшникъ. Мого, проповѣдую и славою
отъ всего сердца Твое милосердие,
тѣ еси всехъ Владичице. О мире

четверо-частии, что ба чѣмъ ²⁵
хранити, аще не бѣ о тѣбѣ прѣдст-
авила Богостоти.

Аудиснотер елика на Свети Сисои.
Светии, великии и божиеки Сисои возлю-
би Глоа оубе отъ младитѣ си коуми и
за прѣсто тѣбѣ подаръ Мело и споре-
нѣ обичаю на мнозина Богородици,
оттегом се да живѣе постнически
въ Теллиемската пущина. Сѣбѣ же
мо време неовантѣ постнои молит-
ви и свети му оклески тѣвотъ
целомоставиха Гомею Провидѣние
за до по възнороди съ Гомеявентер чуж-
ека елика тѣка чужо свети Сисои,
крѣтъ подаренота Гомея Благодарю, по-
сильно да залучаюва Христовата чуж-
ва за насържение на слабитѣ и за убѣжен-
ие на невѣрнитѣ.

Свети Сисои крѣтъ молитвите къмо
Глоа, излѣчавали болни и да не

владеемъ бама и други отъ пробоветъ.
Святи Синоди инаше оуде и пога-
рена сила и въ Бога да уловя и
да мѣзи змиѣ нечестивѣ дуче
(дѣволи). Въ това вѣрѣе найбѣше въ
Елеонската гора сестра му Мелитей,
на която нечестивѣ и лупавѣ духъ бѣше
отрочастивѣ петъ нейни новородени
малки дѣца, за което противъ тѣхъ
дѣволицо Зоо Мелитей бѣше напѣ-
авила едно силно камено укрѣпленѣ
съ железни врата, гѣто се готвѣше
да роди шестото си гѣдо, почете
така и бѣха прѣдѣрѣни пророците
(учениктѣ) да се пози въ укрѣпленѣ
мѣсто доде порасне дѣтето до три
годична възраст. Когато бѣше вече
пѣтидневѣ да роди Мелитей
своего шесто гѣдо, тѣ си приготви
всичкиѣ потребности въ укрѣпленѣ
си здѣние, гѣто се затвори отвѣрѣ съ
железните врата и затега тѣ съ
железныѣ всичкитѣ прозорци.
Отъ друга страна въ смѣрто това

вѣрѣе Ангелъ Господень
та Синоди и му каза: „Гл҃авѣи 26
Синод, иди скоро въ Елеонската гора
при сестрѣи Мелитей за да уловишъ
и покѣтишъ нечестивѣо духъ, който
погубѣо малорѣдѣнитѣ и погубѣо
Дѣтето бѣше дошѣо, змиѣ стужѣо,
вѣтрѣе силѣи и бурѣа гѣлѣи. Обаче
святи Синоди спорѣтъ Господень повѣле-
ние и ангелскѣ гл҃авѣ, скоро трѣста гѣи
въ Елеонската гора и погубѣи на мѣстѣи
мѣ врата на сестрѣи Мелитей и ѣ
рече ѣ въ високѣ мѣстѣ: „отвори ми сестрѣ,
защото съѣмъ много отрѣдѣтъ“ - „Азъ
братѣи, отвори отъ вѣтрѣ сестрѣи му
Мелитей, какъ мѣе въ отвѣрѣ въ
текова вѣрѣе, когато азъ съѣмъ сѣла
родителѣи съ моето дѣте и ми е погубѣо
ѣно да не пропуѣнитѣ никого вѣтрѣ“ -
„Небой се сестрѣ, повтори бѣжѣи
Синоди, азъ много силѣ тѣга дѣволицѣи
и за това доидѣа да ти помогѣи“. На
тѣи братѣи и дучѣи Мелитей се дѣи
ри и отвори железните врата гѣтѣ

Сисои, заедно съ
моще и дѣволице, като се престо
на прѣзъ и се прииде о сѣри
като на св. Сисевию поав. Мана бер
еръ св. Сисои и Мелити въ
гоубна речуца, обаче сѣбъ получихъ
Мелити като се събуди видѣ че дѣ
мето и отиде на дѣволице, и изви
ка въ голубъ плевъ: „Горко, брате
Сисое, опроща ми дѣволицѣ и тво
шесто дѣте, и почна жалостно да по
аге и да въздиша за мимето си чедо.
Св. Сисои станао раздренъ, възрѣши
се въ своите стрѣли и приими, и се
опиди да пона дѣволице. Ма пътътъ
св. Сисои попита едно върбово дѣрво и
поиза: „Дѣрво Гомие, видѣ ли дѣволицѣ
тво до бѣга и до носе въ устата си
малко дѣте?“ — „Не съкъ видѣла тровари
върбовото дѣрво“ — „Азъ мисъ повтори
св. Сисои, за това ще те пропѣмъ
дѣтѣ да ли поимъ, а погъ да нѣ поимъ?
Сѣбъ това св. Сисои попита др
уго маслинено дѣрво, което му отгов
ори и каза: „Дядо дѣволице,

Блаженный Сисое, ~~небиди въ устата~~ 24
моще дѣте и влѣзай въ морето
Почава св. Сисои благослови
Маслиненото дѣрво съ тия думи:
„Дѣрво Гомие, да биде блго
ловено отъ Гола и погътъ до тѣ
служи за осветение храмата
Господенъ“. Псалъ това св. Сисои
се въустра и отиде при морето,
въ което пуцао своите приими,
съ които улови дѣволице и като по
лизвади на сухо, почна да го мѣти
и да го бие: за дѣволицѣ го тѣ
олема съ едно железна вѣдигъ, а за
ушамѣ съ едно жельзны колѣчи,
за носѣтъ го стрѣмѣи съ едно
жельзно халка, а носѣтъ му онево
тотѣ съ жельзны вериги.
Почава дѣволицѣ, като видѣ
така во мѣсто, утлоши се
почна да се моли на св. Сисои
за да го откостѣ; като се замѣв
оше, че нече да права вѣге зго,
както на сестрама, така на
дѣволицѣ Гомие челоуци.

Материалното му рече: „
неистински, шест дъщери искаме
да ги взростим и живи да бъдат.
Дяволът отговори: „Аз ги
опростихах по негово да ги върна
живи“. Свети Сисои му рече:
„Избягай тъзи годя, които
си опростиха“. Дяволът му
отговори: „Ако ти избягаеш
материалното си майно, което си
купилъ когато си билъ дете,
то и аз ще избягамъ дъщерята
на сестрата твоя“.
Блаженни Сисои се обърна нъ
където, издана си очилъ нъ
небето, всемирно, богобоязливо
и цело мудро се помоли на
Господъ Бога и на Пръсвета
Богородица Приснодѣва Мариа,
съ Божия милост да му пом
огонитъ да избрани това чуж
и да построи дѣволътъ.
Молитвата му се послужа отъ
Господъ Бога и той избява

Материалното ~~материалното~~ 28
видѣ това дѣволътъ ~~материалното~~
много се постраши, утробата
му се разкрята, наченъ да бѣ
и избява шест дъщери живи,
когато бѣше пожелалъ, Погова,
великии Сисои погна на земето
и хвалеше и славословеше Го
както позоваме: „Плѣтъ востъ
воишь, тебѣ хвалед, тебѣ благо
дари Господи, защото помилва
мене грѣшного раба Твоего и
ми даде власть да победя
дѣволъ“. Свети Сисои, както
взе живи шестъ дъщери
сестрами Мелитей, които зах
ако да мрън и бие дѣвола,
които по питоше: „Сисое
великии, защото още не биемъ
и мрънъ, дъщерята на сестри
ми върнахъ, защото не не
пуснемъ?“ Свети Сисои му
отговори: „Ако да ги
пуща, защото се не обзави

и се нешто потврдило, се
никога немој да дождошме во
црквата на сестрини Мелам
ед, нито нѣкъ на нѣкој родѣ
Грчки пакостъ иже правили.

Почава дѣвојо да се съ колетва
и твои обѣщаниа, а свети
Свои му каже: „Затова бидејте
ми олице да почитамъ дружи
та си родове по мене велика,
којто сте зема душоа“. А дѣ
војата каже: „Моите бѣгове
сѣ холера и чума, вѣтрове
вештаји и прозолавица“.

Како каже твои, дѣвојата
пакъ зоравноа да се моли на св.
Свои и каже: „Мој ти се
Свои велики, отпуштаме“.

А тои не го отпушта, но го
вѣрза и го аврела во морето.
Како прѣвѣсти морето е зна
менито на естниа и живои
ворѣшкѣ крѣстѣ, взе дѣцата
отѣде при сестрини Меламедѣ

и и да се нешто потврдило, се
родени дѣвојо живи. Слава естѣ
и поклонение на Господи Оцу
и невои Прѣсвѣтѣ славно
Прѣдобра мојноа дѣво Меламедѣ
во вѣки вѣнове Аминѣ

Молитва на св. Велики и Грчки Свои.

Великаемъ те свети и прѣблагенни
Свои, и славимъ и авѣлимъ колѣни
та твои свои, којто получи
сѣ Грчки благаѣта да ловимъ
нечестивѣ бѣгове, въ постѣ и мо
литва прославявѣмъ светото
ти име, којто отъ молитва
си постигна Грчки мило
ста, за да приемемъ дарѣта
на Евѣнѣ Духа: да негуеѣмъ
олице божитѣ и вѣнресѣвѣмъ
сѣротвѣмъ. Поклонимъ ти се
и се молитва припадатъ прѣдѣ

твое да те прѣдъ блаженнии
приведу въ Гюмни. Силою твоею
молю, доиди ми на помощь,
избави ме и заведи отъ всѣхъ
всѣхъ лошави пороци, отъ оленни
срѣли, отъ котие, отъ ками и отъ
всѣхъ полюбительни срѣли;
Ты си великъ и смелъ въ Глобо
дотъ Гюмни, закриши ме съ св-
лтою си ирило и съ молитви
твою нѣмъ Господа, доиди ми твѣр-
достъ и сила да побѣди враговъ
враговъте въ имени на Отца,
и Сина и Святого Духа. Аминь.

Молитва

30
Който всѣхъ християни е даже
да знае.

Молитва нѣмъ Господа нашего Иисуса Христа
Глаголю Христа и буди съ мене на всѣхъ
часъ и на всѣхъ вѣкъ, заповѣдай ме
отъ всѣхъ зло. Буди милостивъ, Сине
Гюмни, чрѣзъ молитвѣта на прѣсвѣтѣ
той Твоя Молитва, която те е родила,
съ твоего. Сили ме отъ чрѣловетъ,
Христе, чрѣзъ твоята сѣрцеушна кръвъ,
котора си пролилъ за насъ чрѣшнитъ.
Показвай ми истиненъ пѣтъ, Христе, и
ни поуди да правимъ добро за да ни
обича всѣхъ. Проводи ни твоята анг-
лъ хранителъ да отклонява отъ насъ
всѣхъ злихъ и да ни показва на този
свѣтъ правенъ пѣтъ, който ни води
къмъ всѣхъ добро челолюбие; а на ономъ
свѣтъ, подиръ смъртъта ни, да ни
отведе въ вѣчнитъ блаженство.

Молитва към Пръветата животвореща
неразбвана Троица.

Благословени и славословени винаги отъ
сърце; Святий Боже, Отец безначален,
Святий крепки, Святий безсмертни,
Троице всевечна. Троице еднотелна,
жизнотвореща и неразбвана,
заради всички, слава тебе, слава тебе.
Молимо Боже, ходи си приобщи
за вѣрникъ, бранителъ отъ люти
прѣтежди и божествено утѣшене
за всепокаяната моя душа, - заварди
и спеси отъ лоши напасти твоези,
които непрѣстава да те види.
Радуи се не вѣсто не вѣстна Троице.

31
Молитва къмъ Пръветая Богородице.

Прѣдоброя моя царице, кауждо моя
Богородице, покровителница на сирѣмъ
си, страни и оснѣрбени, на то твоемъ
моята бѣда и скѣрбъ, помолими на то
немоуенъ, на нѣрими на то стрѣменъ,
и на то знаешъ моята обидо, разрѣши
по волѣта ти, за муто нѣмоуи други
помоуи освѣте мене, ни други покрови
телница, ни добри утѣшителница.
О, Пръветая Богородице, заварди
и закрили ми съ светото си крило,
во вѣки вѣровѣ. Аминъ.

Молитва къмъ Господа Исуса Христа
Слава тебе Господи, слава тебе; моли
ти се Спасителю добри, който си пом
ощникъ и избавителъ отъ велики злочи
и скѣрби, погледни на мене окаянни
крѣпникъ, помолими ми и закрили съ
светото си крило, припогоди прѣдъ
тебе и те моли да бѣдешъ милостивъ

О, Господи! заварди ме и освободи отъ
грѣшныя смрътели, и ми подари здравие,
силу и будностъ при ражданіието на
младенечко, защото си добръ и чловѣкъ
любивъ.

Молитви

Когато се четатъ кога се служатъ литургии.

На благословено царство.

Боже, Боже, мои последни на мене
убавно, исправи моята молитва,
отпреди мърсанието помисли отъ сър
цето ми и просвети ми умъ съ
свѣтлиното на Божоразумието си;
наведи: защото си и чуи ме, когато
ти се молѣ и чакамъ твоята сила,
милостъ; защото Иисусе мой Божъ,
както стои прѣдъ тебе въ този твои
столѣтвенъ домъ, винаги чини: по
дари ме Боже, и вразуми въ
този страхъ Твой.

Когато се четете Апостолъ.

Господи, сподоби ме да послушамъ съ
любове пестеніето на Апостола, който
ми показва миръ и добрини и просвѣ
тлене съ твоята Благодать да раз
умѣе чловѣчката сила. Аминъ.

Когато се четете Апостолъ.

Прѣсвѣтая и неразрѣшная Троице,
Отче, Сине и Свѣтій Духе! Плесне
както хвалити съ ангелските чинове,
пбене ти или гудъ и ти се молимъ
изцери нашите души и телесни
чрѣкове да ти пбене или гудъ
Издави ни отъ всѣхъ оубрѣтъ
и сподоби насъ да проследимъ животъ
въ исти, съ свѣтлиното свѣтло, и
да ти пбене въ вѣки или гудъ.

Поздравъ Евангелиста

Слава Тебе Господи Царю. Сине
Божий, който си ме сподобилъ недост
инно, да слушамъ твоите Гот
ствени словеса, и месо на твое
то свето Евангелие, моя се тисе
мирено, укроти ме да се обърна
на покаяние и ме запази отъ
всѣно зло, защото Ти си единъ
силний Царь во вѣки. Аминъ

На Великѣ-день

Помилуй ме Господи во Твоео цар
ство, помилуй ме владико во Тво
ето царство, помилуй ме Свѣтми во
Твоео царство. Господи както си
помилуй разбойника на кръста и
си ми подарилъ царство небесно;
твои помилуй мене, престилки
крѣпосте ми да сподобя при тебе.
Господи, подарими животъ, здравие,
благополучие и велико,

33
кото Ти знаешъ до се полезно
мене. Аминъ.

Помилуй Господи мои родители,
братя, сестри, сродници, благоуде
ли и вси крѣпости православни христ
иани, прости ми крѣпосте
подари ми царство небесно. Аминъ

Ного се рече вѣрую

Вѣрую во единого Бога. Господи,
утвърди ме во пѣзи истинно вѣру
кото и до вѣдакъ и ме просвети да
не гледамъ земнитъ работи, но
всѣного да мисля небеснитъ и
достойно да слава твоео свято
име: Отца и Сина и Свѣтот
и Духъ во вѣки. Аминъ.

На отпуску към пръвоначалния Богородица

Богородице Дѣво Марие, която си най
свободна от всички небесни чинонаг
лности, смирено ти се моля
помогни на моето недостойно по
сѣше, прости, твоите Богонос
ни ръце вземъ Исуса Христа, и
направи да ми бъде милос
тивъ селъ и при смъртния ми
часъ, а на страници едѣнъ,
да ме постави отъ убогата
страна. Аминъ.

34
Дванадесетъто помяти на работни
тедни петъци, за които много
добро съсловие да ти увеличава
постъ и молитва, за да имашъ уср
ни и убогъ животъ.

1. Въ началото на Мартъ на 6-и
голя Адамъ Билъ излякненъ изъ рождѣ.
2. Прѣдъ Головоуение въ село Кочинъ
убилъ Авелъ.
3. Разпятый погнѣ, въ началото на
6-и голя распякохъ иудавитъ евреи
Исуса Христа на кръста.
4. Прѣдъ Съшествие на Св. Дуа
на 8-и голя царските пленници
Александръ.
5. Прѣдъ Рождество Престителъ
Иоанна въ село на 2-и голя наведе
итъ павнийи Иерусалимъ, който
200 год. стояше пуръ.
6. Прѣдъ Петровденъ на 5-и голя
Билъ дава въ сипетъ мади и

всего на правду по праву

10. Прѣздъ Успенскъ Гогородично въ
нѣко на 2-й часъ прѣздъ поцѣта.
Богородъ побѣдилъ.

11. Прѣздъ Успенскіе Крастице
на 2-й часъ Урогъ убилъ Иоанно
Прѣздъ мерот.

12. Прѣздъ въздвиженіе Тестнаго
Прѣста, въ нѣко на 1-й часъ по
мѣрѣ Богородицѣ правде.

13. Богородъ Воздвиженіе, въ
Мѣсѣцѣ раздѣлилъ Тарвеното
море и прѣвелъ израильтѣнитѣ

14. Прѣздъ Ангѣловъ день въ
мелодѣ и вилъ отъ нѣко Гомини
Моисей;

15. Богородъ Воздѣствіа Христова
нѣко Урогъ убилъ збѣцата
Вителесна.

